

XXXIV Niedziela okresu zwykłego: Jezusa Chrystusa Króla Wszechwiata (C)

Tekst Ewangelii (Łk 23,35-43): A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwili: «Innych wybawia, niechże teraz siebie wybawi, jeżeli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Boga». Szydzili z Niego i żartowali; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: «Jeżeli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie». Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: «To jest Król żydowski».

Jeden ze zbrojczyków, których [tam] powieszono, uręgał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas». Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż ty sam karę ponosisz? My przecie - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic z tego nie uczyni!». I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa». Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju».

«To jest Król żydowski»

Rev. D. Joan GUITERAS i Vilanova
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia zaprasza nas do zwrócenia oczu na krzyż, gdzie Chrystus umiera na Kalwarii. Widzimy pasterza oddającego życie za owce. I nad nim wydnieje napis: «To jest Król żydowski» (Łk 23,38). Oto ten, który cierpi ogromną mękę i którego oblicze zdeformowano jest Królem. Czy to możliwe? Doskonale zrozumiało to jeden ze skazanych i ukrzyżowanych obok Pana Jezusa dobry złotr. Prosi z wiary:

«Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa» (?k 23,42).
Odpowiedź Jezusa jest pocieszająca i pewna: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju» (?k 23,43).

Wyznajmy, że Jezus jest Królem. “Królem” przez wielkie “K”. Nigdy nikt nie będzie godzien takiej królewskiej godności. Królestwo Jezusa nie jest z tego świata. Jest to Królestwo, do którego wchodzi się przez nawrócenie na chrześcijaństwo. To Królestwo prawdy i życia, Królestwo wierności i miłości, Królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Królestwo, które rodzi się z Krwi i wody, która wypłynęła z boku ukrzyżowanego Jezusa Chrystusa.

Królestwo Boże było najważniejszym tematem w przepowiadaniu Pana. Nie przestawał wszystkich do niego zapraszać. A pewnego dnia podczas Kazania na górze, ogłoszawszy ubogich w duchu, bo do nich należy Królestwo Niebieskie.

W komentarzu do tego zdania Pana Jezusa «Oto bowiem królestwo Boże poródzane jest» (?k 17,21) Orygenes wyjaśnia, że ten kto prosi, aby nastąpiło Królestwo Boże odnosi się bezpośrednio do tego Królestwa Boga, które znajduje się w nim samym, aby się narodziło, owocowało i dojrzewało. Ponadto dodaje «To zaś królestwo Boże, które jest w nas, w miarę naszego ustawicznego postępu osiągnie doskonałość, gdy się wypełni słowa Apostoła, że Chrystus, pokonawszy wszystkich swoich nieprzyjaciół, przekazał "królowanie Bogu i Ojcu, aby Bóg był wszystkim we wszystkich"». Mówmy do Ojca naszego, który jest w niebie: "Więcej siły imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje".

Wijmy już teraz w Królestwie wierności dajcie świadectwo miłosierdzia, które potwierdza prawdziwość naszej wiary i nadziei.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Między ludźmi po wyznaniu następuje kara; natomiast wobec Boga, po spowiedzi następuje ocalenie» (wskazywał Jan Chryzostom)

-

«Obietnica dana dobremu ?otrowi daje nam wielk? nadziej?. Pan zawsze daje wi?cej, jest tak szczodry, ?e zawsze daje wi?cej ni? to, o co si? prosi: prosisz, by o tobie pami?ta?, a on ci? prowadzi do Swojego Królestwa» (Francisco)

-

«(...) Przypowie?? o ubogim ?azarzu i s?owa Chrystusa wypowiedziane na krzy?u do dobrego ?otra (...) mówi? o ostatecznym przeznaczeniu duszy, które mo?e by? odmienne dla ró?nych ludzi.» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1021)